

HỘT BẢ ĐẬU

Cốc chủ

Cây Bả Đậu, không nhớ tên khoa học, hồng hiệu sao, trồng ở Quân Trường rất nhiều, Quang Trung cũng như Thủ Đức .

Hồi mới vô Quang Trung, mấy ngày đầu, lúc chờ làm “ giấy tờ”, nhớ nhà, thấy anh em, mua dao khắc vỏ hạt Bả Đậu thành con cá lóc, rất đẹp, tui cũng bắt chước làm cho ... qua ngày đoạn tháng .

Cây Bả Đậu là loại “ Đậu Độc “, (vì Bả là độc mà : Bả thuốc chó là Bả độc...)

Cây có gai toàn thân từ gốc tới ngọn, nó thuộc loại gai dừ, hồng ai dám đụng vô, trồng để lấy bóng mát, đúng, nhưng thiếu gì cây cho bóng mát rất tốt, như cây ... trứng cá, chẳng hạn, sao lại phải trồng cây có gai Bả Đậu trời thần này, hay là trồng loại cây có gai dừ dầm này, cho lính ... hồng dám leo “ để ngóng trời “, hoặc cho tui nó có ngựa lưng cở nào, cũng hồng có, con ma nào dám ... tựa lưng vô gốc này mà gãi ??? Thiệt tình, hiểu hồng nổi luôn !

Trong khi tui ngồi “ điu khắc “ con cá, tui nghe chuyện sau đây :

- Thằng bạn tao dặn, “ vô lính tập “ đừng bao giờ ăn hạt bả đậu !

- Sao vậy ?

- Mà y ăn vô 1 hạt thôi, nó cho mày “ tháo tổng “ 1 ngày, xanh xao vàng vọt luôn nhe .

- Gì dữ vậy ?

- Nè, nó kể chuyện nó, cho tao nghe

...

- Nó còn học hôn ?

- Nó ra trường rồi .

- Kể tao nghe .

- Nó với thằng bạn, biết tin ngày mai đi học, lội bộ tới bãi tập xa lắc xa lơ, hai thằng bèn ăn 2 hạt đêm đó, ăn cho tiêu chảy để khai bệnh, ngày mai ở nhà cho khoẻ !

- Tao thấy tui nó tính vậy cũng hay quá đó chứ ?

- Đúng rồi, hay ho lắm, chiều tối đó, gằn ngủ, tui nó “ cháp” 2 hạt, 3 tiếng sau “ chột bụng “, ruột sôi ì xèo, rồi bắt đi cầu, ban đầu hai thằng thay nhau ra vô cầu tiêu, sau đó ... ngồi luôn cho phở gà !!!

0 thò mỏ hỏi trông : - Cái gì mà om sòm ???

- Bác sĩ ơi, tui tui bị tiêu chảy quá xá cỡ nè ...

- Tui bây làm sao mà ... ỉa chảy phải ôm quần, hả ?

- Hồng biết nữa, tự nhiên bị vậy hà !

- Vô đây coi ... E hèm, lại ăn hạt bả đậu phải hôn ?

- Dạ đâu có, chứ hề nhe ... hồng có đậu điếc gì ở đây ráo nhe, nói tào lao đi ...

- Tui bây giấu tao, hồng khai thiệt, tao biết gì mà chích “ cho cầm “ chứ ?

Nè, ỉa chảy mà không “ cầm được “ thì 10 thằng chết 9 nghe chưa, vậy hai thằng

bây ... sẽ chết 1 thằng !!! Cũng có thể, chết hết ráo !!! Tao báo trước ...

- Dạ dạ ... hai thằng tui lờ dại, quạp hai hột bả đậu Bác sĩ ơi, ông làm cứu dùm ... hu hu ...

- Sao hồi này chối ?

- ... !!!? Dà dà ... khai ra, nó kỳ ...

- Rồi, thế là, ăn hột bả đậu thì khỏi phải chích - choác gì cho tốn thuốc lại mất công tao !!!

- Hu hu và ... và hu hu ...

- Giờ mặt hả ?

- Hồng dám giờn đâu ...

- Giờ vậy, tui bây về nhà ... ỉa tự do, ỉa hết bả đậu thì tự khắc, hết bệnh, trị tốn thuốc, mệt ... quá !

- Trời ... trời... mà ủa ??? Sao ông biết tui tui ăn bả đậu chứ ?!

- Xời !!! Hai thằng bây, là hai thằng thứ 10 ngàn lẻ hai, ăn đồ qui đó, nhe ... Ôm quần về đi, ỉa dài dài tới 5 giờ sáng là tự động nó hết mà, tao bảo đảm luôn !!!

Nghe hai thằng nói chuyện, tui làm bộ lui cui lo khắc con cá, chớ kỳ thiệt, tui vãnh lỗ tai nghe ráo, tui nó tiếp :

- Tới sáng ... nín ỉa hả ?

- Phê re như bò kéo xe !

- Phê thiệt chứ ?

- Phê cóc khô gì, hai thằng nằm liệt 1 ngày, mắt sâu hóm như cái giếng, đi hồng nổi, chỉ húp cháo loãng cầm hơi ...

- Cha cha ...

- Tui nó nói, giờ nghe hai tiếng “ bả đậu “ là a lê hấp : Oãi chè đậu bà cố luôn ! Tờn tới già !

Tới khi lên Thủ Đức, tui thấy cây bả đậu cũng nhiều, khi trái khô nó nổ hột văng ra, tui ... tài lạnh, ăn thử cho biết mùi vị, rồi nhả ra liền :

Khi nhai, hột bả đậu nó béo béo, miệng nghe “ lờ lợ “, có mùi hăng hăng, tui vội phung ra, khạc tới tấp cho sạch

miệng, vậy mà, đêm hôm đó, bụng tui nó sôi ọt ọt liên tu, ruột quặn liên liên, tui tưởng phải ra cầu tiêu ngồi cốt rồi, khá, sau đó nó êm ...

Mấy thằng Việt nằm chung Hóc Bà Tó, lo cho tui, hỏi đi bệnh xá, tui hông đi, đành khai thiệt, tui nó chửi tui tan nát, chửi nhiều hông chỗ để, chửi như chửi ... con, nè trời !!!

- Tổ bà mày, lớn đầu còn ngu, sao ăn hột bả đậu, hả ???

Cóc Chử 374

